

Preekschets

Je kind loslaten

(korte versie/ doelgroep: vaders)

Loslaten is moeilijk

- Lucas 11: 15 – 24 (gelijkenis van de verloren zoon)

In het eerste deel van deze preek stond het 'dragen van je kind centraal'. Het dragen van je kind heeft te maken met 'koesteren' (vergelijking: het dragen van een kostbare vaas). Je gaat voorzichtig om met iets dat je kostbaar is. Hoeveel te meer ga je op een kostbare manier om met je kind.

Er komt een moment dan moet je datgene wat je zo koestert leren loslaten. Voorbeelden:

- de eerste keer dat je je kind naar school brengt
- de eerste kind dat je je kind buiten laat spelen zonder toezicht
- het moment dat je kind uit huis ging

Het kan je moeite kosten om je kind los te laten. Je wilt dat het niets overkomt. Je wil hem beschermen. Je kunt je kind niet eeuwig dragen. Naarmate het kind groter wordt, zul je steeds meer moeten loslaten.

De functie van gehoorzaamheid in de opvoeding

Het is belangrijk voor een kind om gehoorzaamheid te leren. Gehoorzaamheid kan voor ouders een verkapt manier zijn om niet te hoeven loslaten. Van een afstand proberen we toch nog invloed uit te oefenen door gehoorzaamheid te eisen van ons kind. Dat kan soms zo ver gaan dat het kind onvoldoende vrijheid krijgt om zelf keuzen te maken. Als we ze ons kind niet durven loslaten, zullen ze nooit leren om volwassen te worden. Op deze wijze houden we ons kind (onbedoeld) in de greep. Voorbeelden:

- Gehoorzaamheid eisen (je wil opleggen: zo wil ik het en zo doe je het)
- Gehoorzaamheid vragen (aansluiting zoeken met de eigen verantwoordelijkheid van het kind)

Gehoorzaamheid leren is het kind de ruimte geven binnen het speelveld (want er zijn grenzen) en om binnen dat speelveld de juiste keuzes te maken.

De rol van de vader (ouders)

Soms moet je toezien dat je kind verkeerde keuzen maakt. Dit kun je niet altijd voorkomen. Je kunt er wel voor zorgen dat je als vader altijd klaar staat om je kind op te vangen (het even weer te dragen), wat het ook heeft gedaan. Om het daarna weer los te laten...

De vader in de gelijkenis van de verloren zoon wilde meer dan uiterlijke gehoorzaamheid. In plaats van een gedwongen gehoorzaamheid wilde hij het hart van zoon. Hij wilde een relatie met zijn zoon en gaf hem de ruimte om te gaan, de wijde wereld in. Hij moest loslaten. Zijn kind had de leeftijd bereikt waarop dat kon.

De zoon maakte verkeerde keuzes. Na lange tijd begon hij terug te verlangen naar die veilige plek, de binnenste cirkel. Wat hij niet wist, was dat vader daar stond te wachten. Een vader die bidt voor zijn kinderen, een vader die elke dag op de uitkijk staat en verlangt naar zijn kind.

De vader van de verloren zoon verlangde naar dat moment, dat zijn kind weer zou thuiskomen, dat hij hem weer zou kunnen dragen. Maar hij wist dat dat alleen mogelijk zou zijn, als hij in staat was om los te laten – met alle pijn die er bij hoort.

- Voorbeeld dat ik mijn ouderlijk huis ontvluchtte

De vader liet zijn zoon gaan, hij liet hem met pijn in zijn hart los en schiep daarmee de mogelijkheid van een echte relatie van hart tot hart. Toen zijn zoon thuiskwam stond hij niet alleen klaar met open armen, maar hij rende hem tegemoet en hij ving hem op en droeg hem naar huis.

God vertrouwen

Door los te laten geven we niet alleen onze kinderen de mogelijkheid om te groeien en volwassen te worden. We geven tevens God de mogelijkheid om, door het gebed van de vaders (en moeders) Zijn werkt te doen in het leven van onze kinderen. Loslaten is dus ook God vertrouwen dat Hij zal doen bij je kind, wat Hij ook bij jou gedaan heeft. Namelijk dat Hij nooit loslaat. Zo is Hij de verbindende schakel tussen jou en je kind. Vertrouw Hem en leg je kind in Zijn Handen. Zullen we dat samen doen?

Afsluitend gebed (met het accent op het opdragen van onze kinderen).